

Δημοτικού νοσοκομείου, ἔνθα διεκρίθη ὡς ἐπιδεξιότατος χειρουργός, πρῶτος προβάς τότε ἐν Ἑλλάδι εἰς ἐκτέλεσιν λαπαροτομίας. Ἐκλεγεῖς τῷ 1902 καθηγητῆς τῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς ἤλθεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἐδίδαξε μέχρι τοῦ 1918, ὁπότε παραιτηθεὶς ἠκολούθησε τὸ πολιτικὸν στάδιον, ἐγένετο δὲ καὶ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας (1921). Ἀπέθανεν ἐκ συγκοπῆς τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1922 ἐν Ἀθήναις.

Κυριώτεραι τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἐργασιῶν εἶναι :

- 1) Ὅποια ἡ θέσις ἦν ἡ χειρουργικὴ κατέχει ἐν τῇ Ἱατρικῇ, 1902.
- 2) Περὶ τῆς θεραπείας τῶν ἐν τῇ κοιλότητι τῆς κοιλίας καὶ τοῦ θώρακος ἀναπτυσσομένων κύστεων ἐπινοκόκκων.
- 3) Περὶ τοῦ ἐλώδους μιάσματος ἐν σχέσει πρὸς τὴν χειρουργικὴν, 1881.
- 4) Περὶ σχέσεως ἰλομιάνσεως πρὸς τὰ κακοήθη νεοπλασμάτα, 1881.

9. **Δημήτριος Κατερινόπουλος.** Ἐγεννήθη τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1855 ἐν Ἀθήναις, ἔνθα ἔλαβε καὶ τὴν ἐγκύκλιον αὐτοῦ παιδευσιν. Εἶτα ἐνεγράφη ἐν τῇ Ἱατρικῇ Σχολῇ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, μετὰ δὲ τὴν λήψιν τοῦ διδακτορικοῦ αὐτοῦ διπλώματος ἀπήλθεν εἰς Παρίσιους, ἔνθα ἀνηγορεύθη καὶ πάλιν διδάκτωρ (1879). Ἐπανελθὼν εἰς Ἀθήνας διωρίσθη κατ' ἀρχὰς (1886) καθηγητῆς τῆς Ἀνατομικῆς ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Καλῶν τεχνῶν, εἶτα χειρουργὸς ἐν τῇ Ἀστυκλινικῇ, τῷ δὲ 1903 τακτικὸς καθηγητῆς τῆς Χειρουργικῆς Παθολογίας, Ἀπέθανε τῇ 7 Αὐγούστου 1934.

Κυριώτεραι τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἐργασιῶν εἶναι :

- 1) Μελέτη ἐπὶ τῶν καταγμάτων τῶν χόνδρων τοῦ λάρυγγος καὶ ἡ θεραπεία αὐτῶν δι' ἀμέσου θυροειδοτομίας, 1879.
- 2) Χειρουργικὴ θεραπεία τῶν ἀποστημάτων τοῦ ἥπατος, 1887.
- 3) Περὶ ἀλλοτρῶν σωμάτων τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀκουστικοῦ πόρου, 1873.
- 4) Περὶ ἀτρησίας τοῦ δακτυλίου, 1879.
- 5) Συμβολὴ εἰς τὰ ἐξαρθρήματα τῆς χειρὸς πρὸς τὰ ὀπίσω, 1882.
- 6) Περὶ μονοχρόνου λιθοθρυψίας παρὰ τοῖς παισίν, 1882.
- 7) Περὶ ἀνατρήσεως τοῦ κρανίου, 1898.
- 8—9) Πεπραγμένα ἐπὶ τῶν τραυμάτων τοῦ πολέμου τοῦ 1879, 1897 καὶ τοῦ πολέμου 1912—1913, τῶν νοσηλευθέντων ὑπ' αὐτοῦ.

Ἐπίσης δὲ πολλὰ συζητήσεις ἐν τῇ Ἱατρικῇ Ἐταιρείᾳ Ἀθηνῶν.

10. **Μαρίνος Ι. Γερουλᾶνος.** Ἐγεννήθη ἐν Πάτραις τῇ 21 Φεβρουαρίου 1867, τὴν δ' ἐγκύκλιον παιδευσιν αὐτοῦ ἔσχεν ἐν Ληξουρίῳ τῆς Κεφαλληνίας. Τῷ 1887 ἐνεγράφη ἐν τῇ Ἱατρικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου, ἔνθα ἐγένετο διδάκτωρ (1892) δημοσιεύσας πραγματεῖαν «περὶ τῶν μεταστάσεων τῶν κακοήθων ὄγκων ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ», λαβὼν ἅμα τὴν ἀδειαν ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος. Ἐγένετο κατόπιν ἐξωτερικὸς βοηθὸς εἰς διαφόρους κλινικάς, ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀπριλίου 1894—6 τακτικὸς βοηθὸς τῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς τοῦ καθηγ. Rotter ἐν Βερολίῳ, δημοσιεύσας ἅμα πραγματεῖαν περὶ τῆς φυματιώσεως τῶν ἄρθρων καὶ

